

maalsvei tilbage, som tager meget lang Tid og medfører betydelige Bekostninger, og saa gaar hele Historien let til Grunde i Omkostninger. Det har man særlig høvt for Die, og det er det, som Foreningerne have tænkt paa, da de fremkom med deres Ønske. Netop paa de Tilfælde, hvor der er ganske særlige Grunde til at stride ind imod en Debitor, fordi han handler uforlignelig med Foreningen, er det, at man særlig har ønsket denne Bestemmelse bragt i Anvendelse. Det ærede Medlem vil ogsaa af Motiverne se, at man, efter at Loven om Udpanning af 29de Marts 1873 var udkommen, ikke antog, at man behøvede at give disse Kreditsforeninger denne Begunstigelse, som de andre Foreninger havde. Den Gang foreslog Regjeringen det ikke, men nu har Pragis vist, at det er aldeles fornødent. Jeg har tilladt mig at give denne Forklaring, som staar at læse i Lovforslagets Motiver, men det ærede Medlem vil iøvrigt se, at der er god Forstand i at give denne Bestemmelse. Jeg fastholder, at der i Pragis vil blive viist al mulig Humanitet, men jeg tror ikke, at det gaar an at negte denne Begunstigelse, da Bestyrelsen selv har ønsket den og i høi Grad lagt Vægt paa at faae den, og jeg er ganske enig med Bestyrelsen.

Formanden (Høgskbro): For en kort Bemærkning har det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds Ordet.

N. J. Larsen: Jeg kan ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at naar den høitærede Minister kun har sigtet til det Tilfælde, at en Debitor forringer Pantet, begriber jeg ikke, hvorfor man har foreslaaet en Bestemmelse, der gaar ud paa at afstaae Forslet i de Tilfælde, som ikke have nogen Forbindelse med Pantets Forringelse. Men den Udtalelse, jeg hørte fra den høitærede Minister, maa jo kunne forstaaes saaledes, at han ikke har Noget imod, at man stryger den sidste Bestemmelse, saaledes, at man paa det Punkt kan opnaa en Forstaaelse.

Indenrigsministeren (Singerlev): Ærede Medlemmer maa erindre, at i de Tilfælde, hvor Loven af 1873 giver behørig Gjættelse, behøver man ingen anden, men ved Forringelsen af Pantet giver den ikke behørig Gjættelse, og derfor tror jeg nok at turde sige, at selv om man nøiedes med det Tilfælde, som det ærede Medlem vil gaa ind paa, skulle vi dog have en Regel alligevel i Kraft af den almindelige Lovgivning.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Bertelsen (Veile Amts 5te Valgkreds): Jeg tillader mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Thorup: Ja, jeg kan saa godt foreslaa, at en Del af Thingets Medlemmer, som ikke ere særlig inde i denne Sag, kunne ønske Forslaget henvist til et Udvalg. Men saavidt jeg veed, er det ærede Medlem, der foreslog denne Sag henvist til et Udvalg, vistnok ikke ukjendt med Kreditsforeningsforhold, saa det ærede Medlem kunde vistnok altsaa selv stille Endringsforslag. Det staar aldeles klart for mig, at dersom vi faae Loven i et Udvalg, som skal til at undersøge disse forskjellige Spørgsmaal, som ere berørte under Forhandlingerne, kommer Loven ikke ud i denne Samling. Da jeg nu mener, der er Trang til Loven, og Kreditsforeningerne ønske den, vil jeg paa det Bestemteste fraraade Udvalgs Medsættelse. De Medlemmer, som ere interesserede i Sagen, kunne da træde sammen og stille Endringsforslag, saa at Sagen kan gaa saa hurtigt gennem dette Thing som muligt. Jeg fraraader altsaa Udvalgs Medsættelse.

Bust: Jeg antydede ved min første Udtalelse, at jeg ansaa det for rigtigst, at vi ikke fik denne Sag i Udvalg, men at ærede Medlemmer derimod vare forberedte paa at stille Endringsforslag til denne Lov, naar den skulde til 2den Behandling, og jeg kan derfor saameget mere slutte mig til det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup). Jeg vil saaledes anbefale, at vi ikke gaa den Vej, som er foreslaaet af det ærede Medlem for Bjerrekredsen (Bertelsen); thi det vil selvfølgelig aldeles klart føre til, at vi ikke faae denne Sag længere. Hvis det derimod skulde lykkes os ved at stille Endringsforslag til 2den Behandling at faae Loven i en Skikkelse, saa at Thinget kunde være tjent med den og Husmændene ogsaa, opnaaede vi dog allerede i denne Samling at komme et Skridt fremad paa den Vej, som jeg tror vil være til stor Gavn for Husmændene, og hvorpaa der ventes med Vængsel. Jeg vil derfor tillade mig at foreslaa, at vi støtте det ærede Medlem, der sidst talte, ved ikke at sende Sagen i Udvalg.